

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Octobris. Nihil appetere de sæculo potest, qui sæculo major est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

16. DIES OCTOBRIS.

Nihil appetere de sæculo potest, qui sæculo non est. *Cyprianus Epist. ad Donat.*

Desiderium. I.

NE hallucinetur in suis functionibus, quæ omnium, quæ ab animo proficiuntur, functionum fuerit principatu, Voluntas, necesse est illam desiderio desiderare, ut prudenter moderetur sua desideria. Quid vis appetere, quod nec licet à Deo petere? Quid vis desiderare de terra, qui terræ es major, ut potè cui Patria est cœlum? Terram conculcas, quæ illam honoras? Quid vis concupiscere de sæculo, quod instar umbræ transit? Cui datum est vivere in sæcula sæculorum? Vide quid desideres? Nonne sunt illa, quæ si haberes, deberes velle carere? Si tibi aliquid deesse putes, si sit cavum in sinu cordis, si vacuum in gremio pectoris, illo imple, qui suâ immensitate implet cœlum & terram, Deo. Nonne malles implere marsupium auro, quàm luto? An pateris facis marsupium, quàm Animum? O felicem illum, qui non plura concupiscit, quàm natura reposcit. Qui totus est, integer, suus, qui nullis, tanquam frustris dividitur voris, qui non mutilatur desideriis: qui nullâ concupiscentiæ tenetur cupiditate, qui nec voto eget, contentus secum, & Deo.

II. Tristitia illa quæ ne sis tristis, tantoperè cupis, egentia illa, quæ ne egeas, desideras bona, non minuent, nedum tollent, quæ pateris mala. Quia si quæ desideras non obtines, dolebis; si obtines, dolebunt alii, dum inuidebunt tibi, tu miserè gaudebis.

Quæ

Quæ hæc miseria? Antequam desiderabas, egebas; antequam obtinuisti, non es ditior; nam ditior non est, qui habet plus, sed cui minus deest. Utcunque, es pauperior nolente, & nihil desiderante. Magis te inopem facit tua cupiditas, quam gravissimi Fortunæ furores, quàm naufragia tuarum navium, incendia domorum, interitus armentorum, siccitas cæli, injuria furis, quàm furor hostis. Cupiditas enim facit te inopem non rerum, sed tui, pauperem reddit non facultatum, sed virtutum. Ille solum est dives, qui non cupit: quia iste non eget, atque adeò nullius est servus, imò liber & ditissimus seipso, & desiderio non inopia opulentus: sui Dominus est, quia se possidet. Cupiditas semper proficiscitur, nunquam attingit metum: semper procedit, nunquam quiescit. Quomodò tibi cupiditas sufficiet, quæ nunquam sibi sufficit? Solum laudabile, & delectabile est desiderium illius, qui totus est desiderabilis. Illo enim possessio, cum possideas omnia, non est quod desideres ultra.

III. Prætereà desiderium, est collimatio vitæ. Dum aliquid desideras, ad aliquod collineas. Idcirco ne desiderando erres, oportet figere, & sibi præfigere scopum, quo vota dirigamus. Sagittarius, non quocunque jaculatur; nemo incertum tela conjicit; unum respectat, ad unum jactus suos urget. Hinc errat desiderium, dum ad multa spargitur; quiescit, dum ad unum dirigitur. Sagitta fortius mittitur pro contentione nervi: ita pro viribus desiderii, fortius in propositum ruimus. Sed quia per varia, imò per omnia disseminamus nostra desideria, variis & ipsi sumus, in nullis consistimus, ideò nec in ullis

ullis quiescimus, ad nihil intenti, ad omnia ignavi. Erramus, sic aberramus, sic deviamus, sic fallimur, desperamus desideriis rerum pereuntium. Adjice, quod desiderium sit quoddam amoris supplementum. Quia bonitas amati excedit facultatem amantis, paucum per desideria amor: & quibus potest viribus protegitur, ut adæquetur amato! itaque votis, & suspiriis sarcire tentat, quod deest. Bonitas Dei excedit vires nostri amoris, cum nunquam tantum amare quiverit, quin plus amare debeat. Tunc ergo amoris defectum supplemus desideriis: optamus amare magis, quam nunquam possumus satis. Hinc perpetuus desiderii socius, est Dei Amor. Non est dura, & densa naturæ noster Animus; est ductilis, est complicabilis: itaque potest contrahi, & laxari per desideria potest, duci, reduci; complicari, explicari, immensitate quadam factitia; omnem locum, & finem percurrit; atque æternitatis imitatione, omne tempus claudit; & amasse desiderat, & amare illud sine principio, istud absque fine. Quia desideramus, Deum æternum amassemus ab æterno, & amare in æternum. Sed hoc maximè commendat virtutem desiderii, Deum desiderio consequimur. Nulla res viliori constat pretio, quàm res pretiosissima. Votis Deus emitur, nihil minùs carum, & tamen nihil magis charum.

Non Deus est carus, cum sit super omnia charus.

17. DIES OCTOB.

Illic feramur appetitu desiderii, quò cum pervenerimus, quiescamus, nihil ampliùs requiramus. & Augustinus l. 4. in Gen. ad lit. c. 9.

I. Scili-